

אנשים

הזוגות הצעירים יגורו במקררים ויראו בטלוויזיה הציבעונית איך נראה חלב

דה, ומבקשת שחילהאוור יפ" סיק את טיסותיו מעל הקבוצה בשני ימים מסויימים, כי רעש המטוסים מפריע להקלטת ה" תוכנית.

■ בערב ראיונות של הדסה במלון הילטון בירושלים ריאין **עזרא רפפורט** את הפסיכיאטרית **עטרה קפלן-דינור**, בתו של **אליעזר קפלן** המנוח, מי שהיה שר האוצר הראשון בממשלת-יש" ראל. היא נשאלה מה היא חושבת על קרנסלת שריי-האוצר האחרונים, ומה חושבת עלי כן אמה הקשישה. הד"ר **רב"ר קפלן**, השיבה הפסיכיאטרית: "לאמא יש לב טוב."

■ אחרי שחזר מקאהיר יצא קיאו לארוחת-ערב במיסי עדה הסינית בכפר-שמריהו ו- בעודו סועד, נכנס למיסעדה שגריר מצריים בישראל, **סעד מורתדא**. השניים נפגשו בי לבביות. הם מכירים ותיקים, מאז היה מורתדא שגריר מצריים במארוקו וקיאו בא לשם למען כתבה.

■ שגריר ישראל במצריים **אליהו בן-אלישר** שמע ל- אחרונה כי חברה ישראלית עומדת לשווק שוקולד למצריים, מבלי לציין כי היא תוצרת-הארץ. זעם השגריר: "בשביל זה הקמנו כאן שגריר"

הרי ההודעה החשובה

המוח רוצה להיות שר-אוצר

אבל חלב רוצה להיות קריין טלוויזיה

רולף ליברמן מי שהיה מנהל האופרה בפאריס, וכיום הוא פנסינור, בא ארצה לביקור כדי ליעץ ליושב-ראש המועצה לתרבות ולאמנות, אבנר שליו, כיצד ליעל את ניהול האופרה הישראלית. למסיבת-קוקטייל שערכו לו אנשי המועצה בא רולף בחברת ידידתו הלן וידא, שעמיה הוא מתגורר כבר שנים אחדות. הלן היא שדרית פופולרית בטלוויזיה של פאריס. למסיבה שנערכה לכבודו בא באיחור של שעה.

בכל פעם שהיא רואה שר אוצר חדש בטלוויזיה, היא אומרת כי כדאי שיתפטר לפני שיקבל התקף-לב. אך לדעתה הם כולם Bums, שפירושו הולכי-בטל."

■ באיתו ערבי-ראיונות השתתף גם הכומר ההולנדי **דילם ואן-דר-הובן**, היוו שב בירושלים מאז 1967 עם אשתו הערביה. אחרי שכל השגרירויות הזרות עזבו את ירושלים ועברו לתל-אביב, כו" לל השגרירות ההולנדית. היא הקים "שגרירות נוצרית" של רצון טוב דווקא בירושלים. הוא אמר: "אני חושב שאתם, הישראלים, חיים באשלייות כבר שנים. אתם מדברים על ההולנדים כעל הוורד הריחני של אירופה, אך מזמן הריח שם הוא ריח של גפט אצלם יש ביקורת עצמית נוקבת, ואתם מחפשים פרחים."

רות והנפנו דגל, כדי למכור שוקולד מתחת לשולחן? ■ תערוכה בשם באספק" לריה של המיסים מתקיימת בימים אלה בירושלים, שם ניי תן למצוא מיכתב שכתבה ה" משוררת **לאה גולדברג** אל פקידה-שומה ב-1955. בין ה" יתר כתבה: "אני אינני חנוור גית, ואפילו לא פקידה. אני סופרת, המתקיימת משכר-סופי רים ותירגום, והספר האחרון שתירגמתי היה עבודה של חמש שנים, מילחמה ושלום. אחרי מה ששילמתי, אין לי עכשיו כסף, ובאורח האנושי ביותר, היה ראוי לחלק את תשלומי."

■ כתבת של רשתיה-טל וויזיה בריטית פנתה אל דו- ברצה"ל בירושלים, סגן-אלוף **אמיר השיון**, וסיפרה לו כי היא עורכת סרט על הסופר **עמוס עוז**, חבר קבוצת חול-